

i denne Lov fastsatte Mindstemaal og Fredningstider kan ændres. De nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af saadanne Overenskomster træffes ved kongelig Anordning.

§ 18.

Bestemmelserne i denne Lov eller i de for Fiskeriet oprettede Vedtægter skal ikke være til Hinder for de ved Statens Foranstaltning iværksatte eller af Staten godkendte *Undersøgelser paa Fiskeriomraadet*. Landbrugsministeren kan, naar det efter hans Skøn af Hensyn til saadanne Undersøgelser gøres fornødent, midlertidig forbyde Fiskeri — helt eller delvis — paa mindre Strækninger af Søterritoriet, for saa vidt særlig Ret til Fiskeri ikke er til Hinder herfor.

§ 19.

Ret til Brug af de Staten tilhørende Bundgarnsstader eller Sildevaaddrætsteder saavel i Limfjorden som andetsteds kan ikke fremtidig indrømmes af Regeringen, og de bestaaende opretholdes kun til Forpagtningens Udløb. Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse paa de Bundgarnsstader og Sildevaaddrætsteder, der er henlagte til Embeder.

§ 20.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige *Stier eller Veje*, der fører til almindelige *Landingspladser* for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, kommer henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 21.

Hvor det formenes Fiskerne at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kan de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende *Ophalings- og Tørreplads* kan anvises enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred eller, hvor en saadan ikke findes, andetsteds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved 3 dertil af Retten udmeldte uvildige Mænd, hvoraf mindst den ene skal være fiskerikyndig. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Brugers Villie, og iagttages, at Afsavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Skade eller Ulempe end uundgaaelig fornødent og navnlig, at Plads ingen Sinde anvises i nogens Gaardsplads, Have, indhegnet Lystskov eller lignende Steder. I øvrigt vil det ved Anvisning af Pladsen være at iagttage, at denne kommer til at ligge saa nær som muligt ved den stedlige Havn eller Landingsplads. Baade Ejere og Fiskere er berettigede til at forlange, at Pladsen skal indhegnes efter Hegnssynsmændenes Anvisning. Er Hegnet ikke opført efter disses Anvisning og vedligeholdt i forsvarlig Stand, kan Ejeren ikke tilpligtes at erstatte det Tab, hans løsgaaende Husdyr foraarsager paa Baad og Redskab. Bekostningen ved Indhegningen paahviler Fiskerne. Erstatningen for Pladsen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Aar ad Gangen af de af Retten udmeldte uvildige Mænd. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Enhver,